

Με ανησυχία για τις συνέπειες που θα μπορούσε να έχει για το φυσικό περιβάλλον, αλλά και για την οικονομική και κοινωνική συνοχή των τοπικών κοινωνιών, παρακολουθούμε τον τελευταίο καιρό μια προσπάθεια αταξίωσης της κοινωνίας των κυνηγών και προώθηση άστοχων περιορισμών της θηρευτικής δραστηριότητας.

Πρόκειται για μια πολιτική που αντιστρατεύεται και κινείται σε τελείως αντίθετη κατεύθυνση απ' όσα για χρόνια τώρα πράττει η υπόλοιπη Ευρώπη, όπου οι ενώσεις των κυνηγών χρησιμοποιούνται και αξιοποιούνται ως πολύτιμες κοινωνικές εφεδρείες για την υπεράσπιση του δημόσιου αγαθού που αντιπροσωπεύουν τα δάση, οι υγροβιότοποι, η άγρια ζωή και το φυσικό περιβάλλον γενικότερα.

Πρόκειται για μια πολιτική που δυστυχώς περιφρονεί ότι, στις τοπικές κοινωνίες της υπαίθρου, το κυνήγι συνεχίζει να αποτελεί μέρος συλλογικών αξιών, κουλτούρας, αλλά και πολύτιμο στοιχείο κοινωνικής συνοχής.

Και κυρίως πρόκειται για μια πολιτική που αγνοεί ότι, το νομοθετικό πλαίσιο βάση του οποίου διεξάγεται το κυνήγι στη χώρα μας, έχει πρόσφατα κριθεί και δικαιωθεί με τον πιο απόλυτο και τετελεσμένο τρόπο από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σε μια περίοδο όπου η σκληρή οικονομική πραγματικότητα αυξάνει την αβεβαιότητα του συνόλου του πληθυσμού, τροφοδοτεί φοβίες, προκαλεί κοινωνικές εντάσεις και απειλεί με ύφεση, αποτελεί μια επικίνδυνη στάση η εμμονή περιστολής μια δραστηριότητας που εισφέρει ετησίως πάνω από 1 δις ευρώ στην Εθνική Οικονομία, εξυπηρετεί 10.000 θέσεις εργασίας και τυνώνει τον εσωτερικό τουρισμό, εξασφαλίζοντας ένα πάγιο εισόδημα σε μειονεκτικές περιοχές της Ελληνικής περιφέρειας.

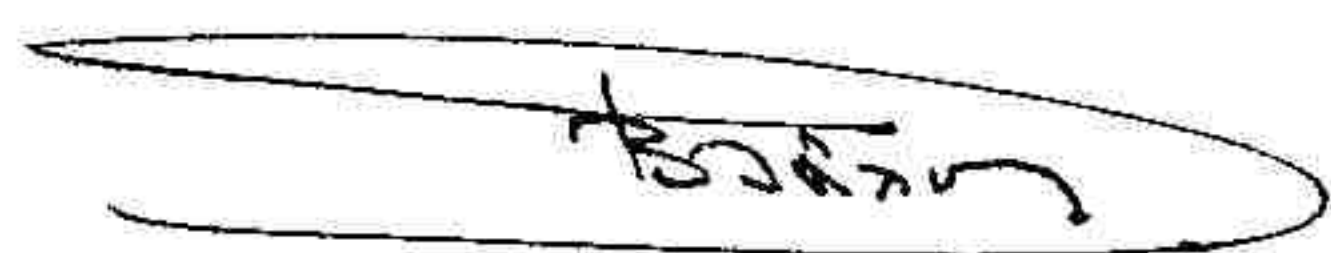
Πιστεύουμε ότι, η αναίτια πόλωση που διακατέχει πολλές ενέργειες (βλ. Σχέδιο Π.Δ. για τον Υμηττό, Κ.Υ.Α. για Ζώνες Προστασίας) βάλει εναντίον της κοινωνίας των κυνηγών, αποτελεί ένα σοβαρό λάθος, εις βάρος ομάδων του πληθυσμού που σήμερα επιμένουν να δίνουν ζωή στην ελληνική υπαίθρο.

Στην σημερινή εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία θα πρέπει να αναζητούμε συμμάχους στον κοινό σκοπό, και όχι να προβαίνουμε σε ατελέσφορους αποκλεισμούς που οδηγούν σε διχασμούς και συγκρούσεις.

Η ίδρυση της Ομοσπονδιακής Θηροφυλακής και άλλες δραστηριότητες ή δράσεις που με αποκλειστικά δικούς τους πόρους, αταπτύσουν οι Κυνηγετικές Οργανώσεις, αποτελούν αξιόπιστα στοιχεία για το συλλογικό αίσθημα ευθύνης που διατηρούν έναντι της φύσης και της άγριας ζωής.

Η Πολιτεία, τα κόμματα, η Τοπική Αυτοδιοίκηση και κάθε μορφή συλλογικότητας του δημόσιου βίου, έχουμε υποχρέωση και καθήκον να υπερασπιστούμε και να αξιοποιήσουμε αυτή τη στενή σχέση 230.000 πολιτών με τη φύση.

Ο υπογράφω.

Γεώργιος Βλάχος
Ραϊνάλδος Αγγελάκης